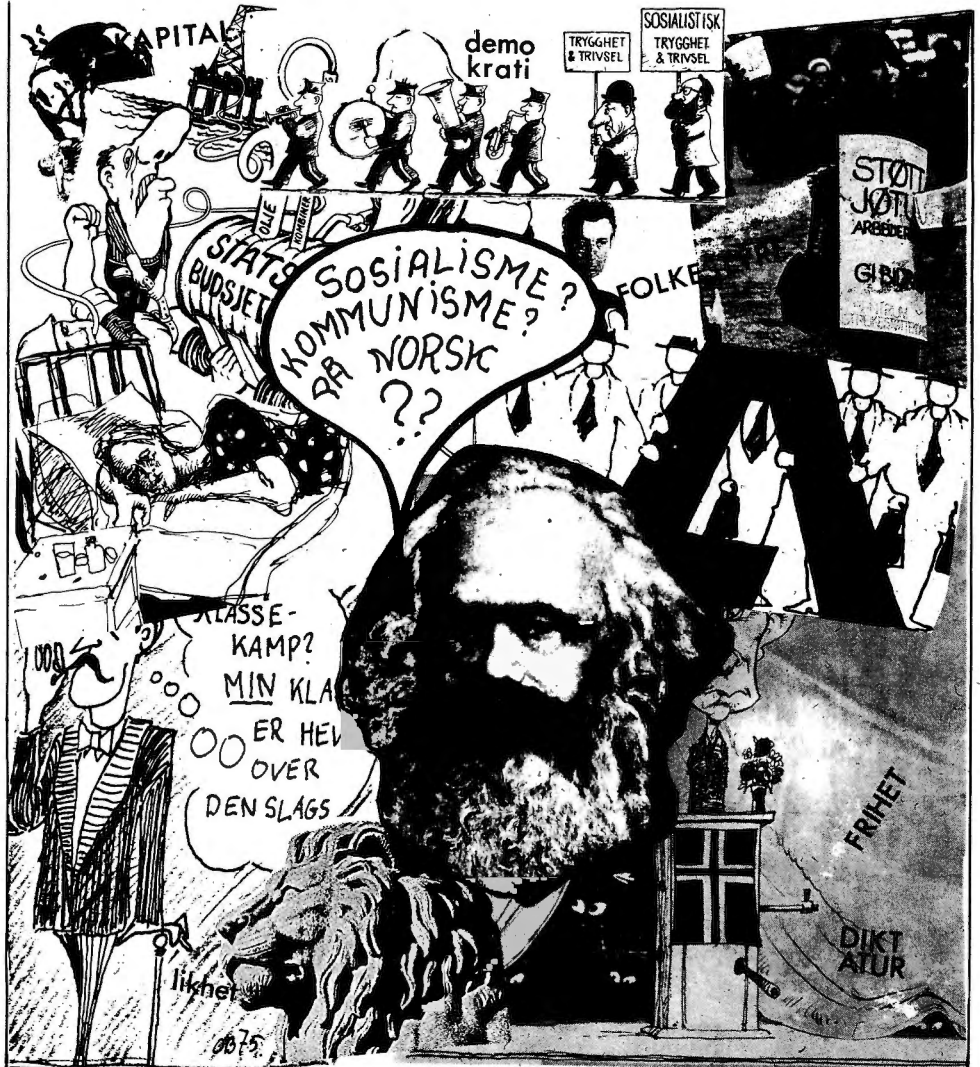

Side: 9

4. mai

august 1980

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Plan, høst -80/vår -81: Interessekamp og verving viktigste oppgavene.....	s 2
Få debatten inn i 4. mai.....	s 3
Trenger studentene en interesseorganisasjon?.....	s 4
Handlingsprogram-debatt.....	s 5
Vern av vassdrag - miljøkamp på villstrå?.....	s 5
Til handlingsprogrammet om anti-Imperialistisk arbeid.	
Kamp mot imperialismen - for internasjonal solidaritet.....	s 6
Verving og styrking av NKS.....	s 7
Kommentar til partiledelsens vedtak om høyre-avviket.....	s 9
Sosialisme på norsk.	
Fra innledninga som ble holdt på NKS sommerleir på Dokka.....	s 11
Er NKS revolusjonært?.....	s 14
Nok en oppfordring... ..	s 16

Hvis vi ønsker et slagkraftig NKS, er det helt nødvendig at organisasjonen arbeider etter en enhetlig plan. Krefteene må samles om noen viktige oppgaver. Vi må prioritere noen områder hvor vi kan jobbe skikkelig og utvikle politiske linjer for arbeidet vårt.

Planen må sjølsagt tilpasses de lokale forholda på de enkelte stedene. For noen lag/distrikt kan det være riktig å prioritere annerledes og sette andre oppgaver på planen. Den vedtatte planen for H -80/v -81 gjelder for organisasjonen som helhet. Det betyr bl. a. at den sentrale ledelsen vil innrette arbeidet sitt i forhold til de fire prioriterte oppgavene som er stilt for NKS i plan-perioden.

I Interessekampen

Det viktigste arbeidsfeltet for NKS vil bli interessekampen. Det har skjedd en betydelig forverring av studentenes økonomiske kår de siste semestrene, med prisøkninger på hybler og kantiner og en generell prisstigning som løper mye raskere enn studentenes "inntekt". Samtidig retter staten angrep mot sjølve utdanninga. Aksjonen den siste tida viser at studentene ikke finner seg i forverringene. Vi kan oppsummere en viktig erfaring: ved inngangen av 80-åra har det vist seg at det er mulig å reise studentene til kamp for egne krav.

Vi kan også slå fast at interessekampen alltid vil være en viktig oppgave for NKS. Som kommunister er det en plikt for oss å delta i dagskampen og organisere studentene for å kjempe for sine interesser.

En av svakhetene ved studentene er mangel på organisering, noe som betyr at vi står dårlig rusta til å reise kampen mot angrepa som helt sikkert vil komme i framtida. Grunnplansorganiseringa av NSU er ingen ny diskusjon i NKS, og vi har gjort noen konkrete erfaringer. Organi-

seringa av NSU og LNL må bli noen av de viktigste områdene innafor interessekamp-arbeidet vårt.

Hvis vi skal nå ut til studentene er det helt avgjørende at vi jobber i de lokale organa som finnes, fagutvalg, studentråd, elevråd o.l. Allmøtene må prioriteres høyt. Mange steder deltar ikke NKSerne på allmøtene idag. Der hvor allmøtene ikke fungerer, må vi jobbe for å gjenreise de. Vi vet at en god del nye studenter går på allmøtene, men forsvinner ganske fort fordi det ikke skjer noe der.

Hovedmetoden for å bygge opp allmøten må være at vi forbereder oss skikkelig på de sakene som skal behandles og deltar i debatten. Det betyr at viktige saker må diskuteres i laget eller i en NKS-fraksjon. Dette gjelder også for steder hvor allmøtene er bra.

Et annet viktig arbeidsområde blir å utvikle en helhetlig analyse av statens utdanningspolitikk og hvordan kampen mot den skal føres. Vi vil komme et godt stykke med diskusjonene på sommerleiren/høstseminarene og studiesirkelen om statens utdanningspolitikk.

II Verving

Verving blir tatt opp i et eget innlegg, så vi nøyer oss med å slå fast at det er tvingende nødvendig å styrke NKS kvantitativt hvis vi skal bestå som organisasjon. En viktig metode i verve-arbeidet er markering av NKS. Ved semesterstart vil laga få en del materiale som skal brukes til dette:

En kort presentasjonsløpeseddel av NKS. Verve-plakat hvor de enkelte laga kan tilføye på plakaten hvilke tilbud NKS på stedet har og hvordan få kontakt med NKS lokalt. Ekstraflak av Klassekampen innretta på studenter og skoleungdom. Dette blir spredd til alle lærestedene gjennom KK-distribusjonen.

Den mest vellykka metoden i vervearbeidet tidligere har vært studiesirkler. Sjøl om vi må spørre folk direkte om medlemskap i NKS, må vi også oppprioritere å holde sirkler. Det vil foreligge tre studiesirkler spesielt innretta på studenter: sosialisme på norsk, Statens utdanningspolitikk og den internasjonale situasjonen. I tillegg kan vi bruke partiets grunnsirkel. Sirklene bør også være et tilbud til NKSe som vil ha bedre skolefeng innafor et av disse temaene.

III Internasjonalt arbeid.

Sovjets invasjon i Afghanistan har et stykke på vei bekrefta vår analyse av sosialimperialismen. Mange har begynt å se alvorlig på faren for en tredje verdenskrig. Situasjonen er gunstig mht. å komme på offensiven i internasjonale spørsmål - særilig i forhold til SV.

Vi bør konsentrere oss om ei sak - og Afghanistan er det som peker seg ut nå. Arbeidet må skje på to felt, propaganda om Sovjets krigføring i Afghanistan og støtte til geriljaen. På planen er det satt opp obligatorisk lagsmøte om Afghanistan/krigsfaren som bør munne ut i en samla innsats fra hele laget, eksempelvis aksjonsdag med innsamling til geriljaen. På de større stedene er det viktig at noen jobber stabilt med Afghanistan og har dette som hovedoppgave.

IV Fagkritikk.

Den teoretiske kampen er særilig viktig på lærestedene. De høyere lærestedene er produsenter av borgerlig ideologi som det er vår plikt å kjempe mot. Det viktigste våpenet i den ideologiske kampen er å bruke marxismen på kritikk av faget. Studentene er også opptatt av faget og vi setter oss sjøl utafor hvis vi ikke har en politikk på det folk driver med.

Vi har en del spredte erfaringer med fagkritikk de siste semestrene, men de mangler oppsummering og oppfølging. Det eksisterer også ulike syn på hvordan fagkritikken skal drives.

Fagkritikk er prioritert som fjerde viktigste oppgave for NKS i kommende periode. Mange lag har helt sikkert ikke kapasitet til å sette igang fagkritikkprosjekt på sine steder. Det er heller ikke meninga. Det viktigste nå er at de erfaringene som er gjort blir oppsummert og spredd i organisasjonen. Men alle laga som har mulighet til det bør starte en diskusjon om hvordan fagkritikken kan drives på deres sted. Målsettinga er at kritikk av faget blir en del av det daglige arbeidet vårt.

NKS/AU

FÅ DEBATTEN INN I 4. MAI!

Siste året har det gått en stor diskusjon om demokratiet i forbundet. En av de demokratiske rettighetene medlemmene i NKS har er å få lagt synspunktene sine fram for resten av organisasjonen. De fleste bruker dette altfor lite. Få av de diskusjonene og standpunktene som utvikles rundt om laga kommer inn til 4. mai.

Det er også et spørsmål om demokratiet og det interne livet for hele NKS. Løsrivings-/demokratidebatten er et positivt eksempel: det har utvilsomt styrka den interne diskusjonen at kamerater fra begge sidene har sørga for å presentere standpunktene sine for resten av landet (ble ikke bare en Oslo-diskusjon). 4. mai må bli et redskap for å utvikle politikk og styrke enheten i NKS.

En av svakhetene ved bladet er at det kommer ut for skjeldent, slik at diskusjonen blir prega av en viss tregheit. Høstsemesteret har vi satt oss som mål å få ut fire nr. Største hinderet er distribusjonen, men vi prøver i hvert fall.

Bruk 4. mai. Skriv innlegg!

Hilsen redaksjonen.

TRENGER STUDENTENE EN INTERESSEORGANISASJON?

SVaret burde være ubetinget ja. Vi har allerede fått merke hvilke konsekvenser den økonomiske krisa får for studentene og enda er dette bare en forsmak på det som vil komme.

Staten vil presse gjennom ei kortvarig "samfunnsnyttig" utdanning og de vil betale minst mulig for den.

For å bremse denne utviklinga trenger vi en slagkraftig interesseorganisasjon. Norsk Studentunion burde fylle en slik funksjon. Det gjør den ikke idag. Det er flere grunner til dette, men jeg skal prøve å peke på noen her.

SV OG NSU

Først til det politiske. NSU har vært og er dominert av SV. Vi har hatt et godt samarbeid med dem under de økonomiske aksjonene og det er enighet mellom oss og dem på mange spørsmål. Likevel kan de ikke lede studenkampen gjennom NSU. De har etterhvert opparbeidet en viss forkjærlighet for komiteer på høyere "nivåer", samt illusjoner om hvilke resultater dette kan føre fram til. Dessuten roter de til motsigelsene og klarer ikke å se hvor angrepene må rettes.

Da studentene på HF-fakultetet i Oslo slåss mot vektfall, snakket Sos.Fronten om tverrfaglighet. I desperat frykt for å bli nei-politikere kriper de til positive elementer i reaksjonære framstøt og lar dette overskygge den virkelige kampen. I tillegg har de vist at de ikke er en stabil alliert. F.eks. var ledende NSUere på studenttingsmøtet i Oslo villig til å selge husleieaksjonen for en kortvarig bred enhet med Grønt Gras på de økonomiske krava. De kunne imidlertid ikke risikere brudd med oss da og trekte seg.

I tillegg har SV en utrolig sektersk frontpolitikk. Har de lært det av oss?

Vi burde kunne slå fast at SV er ute av

stand til å gjøre NSU til en slik interesseorganisasjon vi trenger.

ORGANISERING AV GRUNNPLANET

Det er ^{også}organisatoriske årsaker som kan forklare tingenes tilstand. NSU er blitt karkterisert som "et hue uten kropp". Erfaringer fra fagforeningene har vist at en organisasjon uten et aktivt grunnplan kan aldri bli noen virkelig kampkraft. Dette er ikke først og fremst spørsmål om organisering, men om politiske linjer for organisering.

Sos.Fronten slåss energisk mot forslag fra våre kamerater om opprettelse av basisgrupper for å styrke grunnplansaktiviteten. Men de ble presset til å ta inn i arbeidsprogrammet at grunnplansarbeidet skal prioriteres. Forøvrig en av våre største seire på landstinget.

NKS' ROLLE

Vi må ta vår del av skylden for at studentene mangler en skikkelig interesseorganisasjon. Vi har aldri prioritert dette arbeide, bare kritisert Sos.Fronten.

På siste landsting fikk vi valgt inn en Progressiv fronter i arbeidsutvalget. Hvis det skal være noe poeng i dette må denne representanten ha et grunnplan å fungere i forhold til. Ellers vil NSU-arbeidet bli et slag i lufta

PFs gruppe på landstinget var fordoblet fra forrige år. Med aktiv innsats fra vår side kan vi få en ytterligere økning som kan komme til å true SV-dominansen over NSU.

Visst er det nødvendig med ei styrking av NKS, men legger vi ned fagforeningsarbeidet av den grunn? Jeg vil oppfordre folk til at disse tinga blir tatt opp til diskusjon i alle lag ved undervisningsinstitusjoner som er tilknyttet

NSU.

Britt.

HANDLINGSPROGRAM- debatt

Handlingsprogrammet som blei vedtatt på landsmøtet er et foreløpig produkt. Særlig disse delene er det uenighet om eller gjort for lite arbeid med: Miljøpolitikk, Det regionale høyskolesystemet, organiseringa av LNL, forholdet mellom fag og pedagogikk i lærerutdanninga, kunnskapsnivået i utdanninga, kvinnepolitikk og internasjonal politikk. Vi bør prioritere å utbedre disse delene.

Det endelige handlingsprogrammet skal vedtas på en landskonferanse i begynnelsen

av 1981. Inntil da er det viktig at flest mulig deltar i debatten, en særskilt oppfordring til de som har klare synspunkt på enkelte avsnitt. Vi kommer til sette av mye plass i 4. mai til handlingsprogram-diskusjon. Men forutsetninga for diskusjon er at vi mottar innlegg.

I dette nummeret presenterer vi et nytt utkast til avsnitt om internasjonal politikk og et innlegg om miljø-kamp.

VERN AV VASSDRAG – MILJØKAMP PÅ VILLSTRÅ?

Den klart største delen av Norges befolkning, og spesielt av arbeiderklassen og NKS' medlemmer, bor i byer. Likevel dreier nesten hele miljøkapitlet i handlingsprogrammet seg om avsidesliggende vassdrag som bare angår en liten håndfull romantiske fjellvenner og noen tilbaketrukkne bønder.

Til og med et så viktig krav som nei til boring i nord angår bare en del sure fiskere fra Sunnmøre og noen standhaftige nordlendinger. Om fiskerieraringa går til helvete vil det jo ramme en del mennesker, men dette er bagatellmessig sammenlikna med de virkelige miljøproblema i vår tid, nemlig storbyene.

Titusener av mennesker i Oslo er hver time på døgnnet plaget av en ustoppelig trafikkstøy, forurensninga på de mest trafikkerte veiene i Oslo overgår langt det som er helsemessig akseptabelt. Den som tviler på hva vi puster inn av jævelskap skulle sett vinduskarmene mine ved Ringveien i Oslo. Etter fjorten dager er de svarte og slimete.

Store deler av Oslos eldre boligmasse er idag i ferd med å bli slum, eldre folk kan ikke stå opp om vinteren fordi det er så kaldt i leilighetene. Og de nye boligområdene er ikke bare så dyre at folk ikke har råd til å bo der men også direkte folkefiendtlige i sin arkitektoniske utforming. Likevel har jeg oppdagat at RV har stemt for denne typen tettbebyggelse. Mens de gamle bydelene har et uttall små kremmere som selger alt fra hatter til rekesmørbrød bygges de nye drabantbyene med et gigantisk kjøpesenter der det enorme supermarkedet dominerer. Dette er også et miljøspørsmål.

I Osloområdet planlegges det idag utbygging av to svære kryss: Smestadkrysset og Lysakerkrysset. Begge disse vil koste enorme summer (som kunne vært brukt til sykkelveier, gangbruer eller barnehager for den saks skyld), men hovedsaken er at denne typen veibygging vil føre til at flere bruker bilen. Kaoset i rush-tida er en særskilt viktig årsak til at folk tar bussen/banen. Utbygginga av disse kryssene er særskilt viktig.

viktige miljøspørsmål. NKSere bør kaste seg inn i denne kampen, både som grunnplansaktivister og som sosiologer, arkitekter, biologer, osv.

Etter mitt syn er slike miljøspørsmål mye viktigere enn å verne vassdrag og fiskere.

Jor

Til handlingsprogrammet om anti-imperialistisk arbeid. KAMP MOT IMPERIALISMEN — FOR INTERNASJONAL SOLIDARITET

A) NKS kjemper mot de to imperialistiske supermaktene - USA og Sovjet.

Utviklinga internasjonalt i 70-åra har påført USA en rekke sviende nederlag, spesielt i den tredje verden. Disse, kombinert med økonomiske kriser hjemme og skjerpde motsigelser i forhold til Vest-Europeiske land har svekka USA. Sovjet har seilt opp som USAs mektigste imperialistiske rival, og står idag som den mest aggressive, med handlinger i utenrikspolitikken som raskt kan bety verdenskrig.

B) Sovjet

NKS mener det er nødvendig å prioritere det anti-imperialistiske arbeidet ut fra disse fakta. Konkret betyr det at kampen mot Sovjet blir viktigst.

- NKS vil arbeide for at studentene skal forstå den aggressive og imperialistiske karakteren til Sovjet, gjennom å spre opplysning og ta del i diskusjoner osv.

- Økt motstand mot Sovjet betyr utsettelse av en større krig, og i beste fall at Sovjet tvinges på retrett. Støtte til den motstandskampen frigjøringsbevegelser fører mot Sovjetisk okkupasjon, slik som i Afghanistan vil derfor NKS prioritere høyt. Det samme gjelder den kampen frigjøringsbevegelsene i Eritrea og Kampuchea fører. Seier for dem betyr alvorlige tap av strategiske posisjoner for Sovjet.

C) Forsvar sjølråderetten - mot Sovjets aggresjon.

- NKS vil kjempe mot alle ideer om at det er reaksjonært og "borgerlig" å forsvare norsk sjølråderett.

På grunn av Norges strategiske posisjon som Europas nordflanke, vil en krig i Europa med stor sannsynlighet også bety sovjetisk okkupasjon av Norge.

Arbeidet med å bygge breie allianser mot Sovjet sin aggresjon, retta mot Norge og alle andre land støttes av NKS. NKS vil som sitt bidrag slåss for å forene så mange som råd av de politiske studenorganisasjonen mot frammarsjen til Sovjet.

D) USA

NKS er mot all imperialisme, og ser ikke bort fra at USA vil gjøre desperate forsøk på å gjenerobre tapte posisjoner. Etter siste alvorlige tilbakeslag som imperialistmakt, tapet av Iran, har det fra Carter-administrasjonens side vært gjort forsøk på å rehabilitere gamle prinsipper og metoder i utenrikspolitikken, foreløpig med svært dårlig resultat.

- NKS vil nå som før bekjempe alle forsøk fra USAs side på å gjenerobre tapte posisjoner ved hjelp av intervensjoner og kupp.

- Vi støtter Irans kamp for uavhengighet og er mot forsøk fra USA på å presse landet ved militære midler.

Vi støtter også den prosessen som er igang

i Latin-Amerika, hvor de undertrykte massene i flere land gjør opprør mot diktaturregimer av ulike slag, støtta av USA.

E) Mot norsk imperialism.

- NKS kjemper også mot norsk imperialism. Vi vil særlig legge vekt på å støtte samene sin kamp for nasjonale rettigheter, for sjølråderett for den samiske nasjonen.

Ellers er vi mot all annen form for imperialistisk utbytting Norge driver i den tredje verden, enten i form av direkte statlig engasjement eller store monopoler med statlige garantier og velsignelse.

Statene i tredje verden har i 70-åra slutta seg sammen på det politiske og økonomiske plan i en front mot i-landene. De stiller krav om rettferdig fordeling av verdens rikdommer - uttrykt i kravet: "Ny økonomiske verdensordning".

- NKS krever at den norske regjeringa støtter kravene landa i tredje verden reiser, bl. a. på UNCTADs konferanser.

- NKS vil kjempe mot imperialistisk propaganda i undervisning og pensum. Vi vil arbei-

de for at fag og forskning blir tatt i bruk til støtte for den anti-imperialistiske kampen.

Dette er et endringsforslag til det opprinnelige forslaget til handlingsprogram om det anti-imperialistiske arbeidet. Jeg synes det gamle var prega av for mye sjablonger og almene betraktninger.

Har forsøkt å lage et forslag som er mer konkret, og etter min oppfatning har en bedre struktur. Håper det stemmer!

A. Brekke

VERVING OG STYRKING AV NKS

Vi må bli flere NKSere! I kommende periode vil vi få en alvorlig reduksjon i antall medlemmer pga at mange blir ferdig med studiene og forsvinner fra universitetene og skolene. Verving er satt opp som nest viktigste oppgave. Noen mener at situasjonen er så alvorlig at verving burde være høyest prioriterte oppgave for NKS.

Hvorfor får vi ikke flere med i NKS? Bortsett fra noen få unntak, får laga svært få nye medlemmer. Og den rekrutteringa som har

skjedd har kosta minimalt fra vår side. Hvor mange har blitt spurt om de vil være med i NKS i det siste? Jeg trur ikke det er mange. Jeg skal gå inn på et par av de største problemene vi står overfor i rekrutterings-arbeidet.

NKS ER IKKE ET TILBUD

Mange mener at det ikke er noen vits i å verve til NKS, vi har ikke noen tilbud til nye medlemmer. Lagene fungerer dårlig både politisk og sosialt. Dette er et reelt problem.

Men vi løser ikke problemene - som noen hevder - ved at vi venter med å spørre folk om de vil være med til vi har fiksa opp organisasjonen. Et slikt syn avspeller manglende tillit til folk: nyrekruttede medlemmer kan ikke være med å bygge opp NKS, vi må ordne opp først, så kan massene tre inn i våre rekker.

Vi har eksempler på lag som har fått med flere nye, uten at laget har fungert særlig bra. Men disse akmeratene har skjønt at hvis vi skal komme videre, må vi trekke ned de som står på sidelinja inn i organisasjonen. Jeg skal ikke underslå at det har vært andre faktorer som har gjort det letter å verve på disse stedene enn på andre, f.eks. godt sosialt miljø på faget.

Men vi kommer sjølsagt ingen vei om vi legger all skyld på ideene den enkelte NKS har i huet sitt. Vi må ta tiltak for å løse de problemene vi står overfor internt. Det er klart en fare for at folk går trøtt hvis de ikke får oppgaver de kan utvikle seg på og skolering. En forutsetning for å få fungerende lag, er at vi får orden i det organisatoriske arbeidet. Det må være ledelse på alle nivå. Mange lag står idag uten et fungerende lagsstyre. Både sentralstyret og distriktsstyrene må ha som sentral oppgave ved semesterstart å hjelpe lagene til å få sterke nok styrer.

KOMMUNISTISK PROPAGANDA OG SKOLERING

Jeg vil påstå at det eksisterer en motsigelse i NKS på hva det vil si å være kommunist. Dette er et annet viktig problem i vervinga. NKSere har gjort mye bra arbeid på en del områder (særlig IK). Men en stor feil vi har gjort hittil er at vi ikke har markert NKS. Vi mangler særegen kommunistisk propaganda. Jeg tror vi har vært i ferd med å "glemme" det strategiske målet vårt, kommunismen. Dette har sammenheng med den manglende skoleringa i marxismen, uten at jeg skal gjøre det til en diskusjon om hva som er årsaken til

hva. Hovedsaken er at hvis vi skal få oppslutning om en revolusjonær politikk, må vi skole-re oss i den revolusjonære teorien.

Studier i marxistisk teori bør bli en del av lagsarbeidet. Det vil gjøre oss til bedre kommunister og samtidig styrke det indre livet i laget. Studiesirklene bør brukes til å skolere oss sjøl også. En bra metode er å sette en ny og en erfaren kamerat i ledelsen for sirkelen. Sirklene bør også være åpne for NKSere som vanlegje sirkel-deltakere.

METODENE I VERVE-ARBEIDET

Alle lag skal diskutere verving i begynnelsen av semesteret. Diskusjonen må innrettes på hva laget konkret kan gjøre.

Propagandaarbeidet må oppprioriteres. Særlig ved semesterstart er det viktig å markere NKS. Da møter vi nye studenter og for de gamle er eksamen ennå et stykke unna. Vi må satse mye på å avholde stands og spre materiale (hva som kommer av sentral propaganda står i planskrivet). Vi må være aktive i å verve folk til studiesirkler og til NKS.

Den sikreste måten å få nye medlemmer på har vist seg å være gjennom sirkler. På den måten kan folk få bedre grep om hva vi står for, før de melder seg inn. Å sette igang studiesirkler er helt avgjørende for framgang på området. Men la ikke verving til sirkel bli en unnskyldning for å la være å spørre folk direkte om de skal bli med i NKS.

SIKKERHET OG VERVING

Det er blitt reist spørsmål om sikkerhet i forbindelse med verving. Spørsmålet om sikkerheten har skjerpa seg i forhold til krigsfaren. En ting som er klart er at vi ikke verver, hvis ikke folk veit at vi er med i NKS.

På alle stedene må det finnes offentlige NKSere som kan stå fram og markere NKS i debatter o.l. Offentlige talsmenn kan også være direkte kontaktpersoner for folk som ønsker å komme i forbindelse med NKS. Lagene bør gjøre konkrete vurderinger av i hvor stor

grad den enkelte skal markere seg som NKS'er. Men alle bør kunne si at en er medlem til de en omgås med på faget, ellers blir det nesten umulig å få med disse folk i NKS.

Dette er noen almene retningslinjer. En

grundigere sikkerhetsinstruks for NKS er under utarbeidelse. I de laga hvor det er motsigelser på sikkerheten, bør dette taes opp under lagsdiskusjonen om verving.

Mari, medlem av NKS/AU

KOMMENTAR TIL PARTILEDELSENS VEDTAK OM HØYRE-AVVIKET

av formannen i NKS

Hensikten med disse linjene er ikke å lage en kommentar til partiledelsens teser om et nytt høyreavvik. Det har NKS-ledelsen sjølsagt ikke noe grunnlag for. Hensikten er heller ikke å lage en vurdering av forholdene i NKS. Til det kreves langt mer materiale enn det jeg sitter inne med i dag.

Dette er derfor noen foreløpige kommentarer fra min side i tilknytning til partiledelsens teser. Jeg ønsker å trekke fram noen områder der jeg mener det finnes klare høyretendenser, uten at jeg dermed har noe grunnlag for å si at NKS preges av et høyre-avvik.

Måten å korrigere disse feilene på er gjennom en skikkelig oppsummering og seigt arbeid, ikke gjennom harde slag mot høyre-avvikene. I denne debatten er det viktig at alle syn kommer fram på en skikkelig måte.

Mitt syn er at det foreligger høyretendenser på områdene: Organisasjonsarbeid, propagandaarbeid og internasjonalt arbeid.

En felles bakgrunn for disse tre områdene er den dårlige skoloringa som har vært i NKS i hele forbundets historie. Teoretisk arbeid har alltid blitt uglesett, periodevis helt åpent men i praksis stort sett alltid.

For å komme videre på disse områdene, er det derfor nødvendig at alle lag og styrer setter av tid på møtene til studier. Fra semesterstart vil det foreligge tilbud fra NKS sentralt på tre studiesirkler: Om utdanningspolitikk, om sosialisme og om internasjonale spørsmål. Jeg tror ikke det er riktig med en enorm og stort anlagt studiekampanje. Jeg tror løsningen ligger i å innarbeide studier som fast rutine på alle lagsmøter og styremøter. NKS'

nye studiesirkler kan være en ende å begynne i.

ORGANISASJONSARBEID

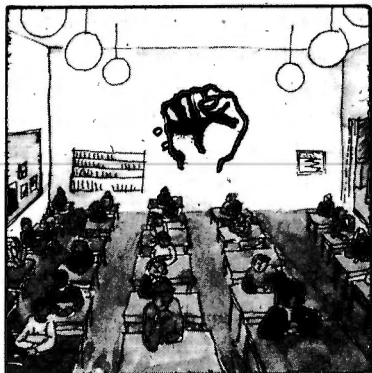
Det finnes visse høyretendenser i organisasjonsarbeidet. Det ytrer seg både ved klare angerp på nødvendigheten av kommunistisk organisasjon, jfr. forslaget om å gjøre NKS til en front. Men det arter seg i hovedsak ved at grunnorganisasjonene fungerer dårlig: Vedtak fattes ikke, det er liten kontroll med at de vedtak som blir fattet, blir fulgt opp. Mange lag har ikke skikkelige styrer som kan drive arbeidet framover.

For å få organisasjonen til å fungere, er det nødvendig å ta et fast grep om den enkelte grunnorganisasjon. Det er nødvendig å prioritere ganske høyt å skaffe alle lag skikkelige, funksjonsdyktige styrer.

PROPAGANDAARBEID

Hovedfeilen i propagandaarbeidet er at det drives for lite særegen kommunistisk propaganda. Det selges f.eks. altfor lite KK på de høyere lærestedene. NKS har svært ofte en tendens til å drukne i ulike fromter.

F.eks. gjorde vi en svært bra innsats i forbindelse med husleieaksjonene og 12.mars. Vi klarte å skaffe oss mye tillit blandt dem vi jobba sammen med. Men vi har i liten grad fulgt dette opp ved rekruttering, propaganda om sosialismen og revolusjonen og å presentere NKS som et alternativ til SV

Manglende skolering i marxismen...

KK skal sjøl sette iverk et kommisjonærnett for de høyere lærestedene. Dessuten er det nå nedsatt en sentral redaksjon som skal lede arbeidet med Hva må gjøres og KK-sida. Når det gjelder verving viser jeg til egen artikkel i dette nr. av 4.mai.

INTERNASJONALT ARBEID

Afghanistan er blandt høstens prioriterte oppgaver. Sovjets brutale okkupasjon har åpnet øynene på svært mange, også i NKS om Sovjets aggressive karakter. Men NKS har likevel ikke drevet noen form for internasjonalt arbeid på lengre tid.

Til høsten er det særlig viktig å gjøre konkret solidaritetsarbeid for Afghanistan, og dermed ta livet av "kald krig"-preiket til SV.

Avviket på internasjonalt arbeid, der vi har overlatt arenaen nesten helt til revisjonistene, skyldes i all hovedsak motsigelser på partiets internasjonale linje. Invasjonen i Afghanistan fjernet svært mye av denne motsigelsen. Det betyr at mulighetene for å korrigere dette avviket skulle være bedre enn på mange år.

PLAN

Til slutt vil jeg minne om at dette er kommentarer til visse høyretendenser og hva som på sikt må gjøres for å korrigere det. Mye av dette kan bare rettes på gjennom alngvarig arbeid, f.eks. skolering og internasjonalt arbeid. Det er viktig å ha klart for seg at det er planen som streker opp hvilke områder NKS skal prioritere i høst og ikke dette skrevet. Jeg vil også understreke at jeg ikke mener at den høye prioriteringa av dagskampen er uttrykk for høyretendenser.

SOSIALISME PÅ NORSK

Fra innledninga som ble holdt på NKS sommerleir på Dokka

VI TRYKKER HER FØRSTE DEL AV SOMMERLEIR INNLEDNINGA OM SOSIALISME. DEN TAR OPP SPØRSMÅLET OM HVORFOR SOSIALISME OG DRØFTER VILKÅRA FOR Å LAGE REVOLUSJON I NORGE.

HVORFOR SOSIALISME?

Jeg vil ta utgangspunkt i Øgrims beskrivelse av den elendige kapitalismen (Marxismen, vitenskap eller åpenbaringsreligion).

Rikdom og sjukdom.

Kapitalismen har skapt en rikdom på forbruksprodukter som aldri før er kjent i historien. Under kapitalismen tar denne rikdommen av varer. Dermed fører denne rikdommen nettopp til at varemarkedet blir overfylt, produksjonen stopper, kapitalismen kastes ut i voldsomme overproduksjonskriser og rikdommen forvandles til fattigdom.

Kapitalismen har skapt glitrende byer, og veldige slummer av kassebord og blikk og papp som får Europas meddelalder til å se ut som reine velferdsstaten. Kapitalismen har avskaffa den sosiale sjukdommen tuberkulose og innført den sosiale sjukdommen heroinisme.

Vitenskap og vandalisme.

Ressurser fra kjerneenergien blir brukt til å skape atomvåpen som kan tilintetgjøre hele byer når politikerne vil det, og kjernekraft som kan gjøre det samme enten politikerne vil det eller ikke. Samfunnssystem som ikke forsto menneskenes forhold til naturen og plyndra blindt, har aldri klart å gjøre den samme skaden på naturen som kapitalismen som har skapt ordet økologi.

Kapitalismens likhet, brorskap, hykleri og sult.

Kapitalismen har skapt ideen om menneskenes likeverd og likerett. Denne likhet viser seg i praksis i forholdet mellom Rockefeller og krøplingen på gata i Calcutta, mellom Brasilia og

og den vietnamesiske flyktningen plyndra til skinnnet, som klammer seg til livet i en overfylt overfylt båt i Sørkina-havet.

Kapitalismens folkerett og folkemord.

Kapitalismen har skapt ideen om lokhet mellom mennesker av alle nasjoner, raser og trossamfunn. Samtidig satte/setter de igang folkemord på nasjoner og folk med frimmed religion: Kampuchea, Afghanistan, sameland.

Kapitalismens frihet og tortur.

Kapitalismen utvikla ideen om ytringsfrihet. Den har og utvikla ytringstvangen ved hjelp av vitenskaplig utpønska metoder som psykokjemikaller og elektrisk tortur.

Verdensmarked og verdenskrig.

Kapitalismen har brutt isolasjonen mellom verdensdelene og skapt et verdensmarked der alle land og folk på jorden handler med hverandre. Kapitalismen har pekt på at alle folk på kloden har felles problemer som må løses i fellesskap. Det praktiske innholdet dette har fått, er kamp om verdenshegemoniet. Det eneste kapitalismen har greid å forene om i kraksis er verdenskrig.

Så langt Tron Øgrim foreløpig. Han illustrer hvordan den private eiendomsretten til produksjonsmidlene står i veien for en fornuftig utvikling av samfunnet, av verden. Utviklinga krever en omveltning til en samfunnsmessig styring som bare sosialismen kan gi.

Men hva så? Ser vi som er revolusjo-

nære og kommunister i Norge sosialismen på

AKPs parthistorie (www.akp.no) 2018

norsk som et ønskelig og reelt alternativ til den elendige kapitalismen?

I 60 og 70-åra vokste den progressive bevegelsen, ikke bare for folkene i den tredje verden, men også for ungdommen og arbeiderklassen i vest, styrka sosialismen seg som alternativ. Utviklinga i Kina, kulturrevolusjonen og ikke minst tredje verdens frigjøringskriger, med Vietnam og Kampuchea i spissen, ga folk tru på sosialismens frigjørende muligheter. Det ble forsøkt å stille et konkret alternativ til sosialdemokrati og russisk/østeuropeisk byråkrat-kapitalisme. Miljøkampen, kvinnekampen og streikekampene satte igang store bevegelser som viste oss nødvendigheten av å kvitte seg med kapitalismen.

De siste fem åra har revolusjonære på nytt fått erfare at kapitalismen slår hardt tilbake, at ikke bare i Sovjet og Øst-Europa, men også i Vietnam, Kampuchea, Albania og Kina, var sosialisme og frigjøring en midlertidig seier. En start på en enormt vanskelig klassekamp mellom kapitalistisk vareøkonomi og plan økonomi, mellom sosialistisk demokrati og diktatur på den ene sida og borgerskapets demokrati og diktatur på den andre sida.

Kort sagt, problemene under proletariats diktatur er blitt klårere. Og vi stiller spørsmålet: lever vi ikke tross alt i verdens beste land?

Kapitalismen i Norge - til tross for arbeidsløshet, boligdyrtid, sosial nød, narkomani, prostitusjon, alkoholisme, nedbygging av helsevesenet, miljø-ødeleggelser og overgrep mot samene og lønnsstopp. - Sammenlikner vi oss med de svarte i en amerikansk storby, med den Øst-Europiske opposisjonelle, den italienske arbeideren og bonden i Afghanistan og Kampuchea, så lever den utbytta norske arbeideren og vi frustrerte studenter på kapitalens solside.

... Og til tross for at behovet for sosialisme er større enn noen gang før, så er arbeiderklassa, folket, ja, kanskje t.o.m. kommunisten i Norge

mindre interessert i kommunismen enn før.

I boka kritikk av Sovjet-økonomien, tar Mao opp problemstillinga: "Er revolusjonen vanskeligere i tilbakeleggende land?"

Han tar utgangspunkt i Lenins påstand "Overgangen fra kapitalisme til sosialisme vil være vanskeligere for et land jo mer tilbakeleggende det er". Mao sier: "Dette synes ikke å være korrekt idag. Tvert imot er overgangen (revolusjonen) lettere jo mer tilbakeleggende økonomien er. For jo fattigere folket er, jo mer ønsker folket revolusjon. I de kapitalistiske landa i vest er antallet folk som har arbeidsholdsvís høyt, og det er også lønnsnivået. Arbeiderklassen er blitt sterkt påvirket av borgerskapet (han påpeker spesielt borgerlige arbeiderpartiers innflytelse), og det ser ikke ut til å være lett å gjennomføre en sosialistisk omforming".

I tillegg er det viktig at den norske arbeiderklassa siden 30-åra, og spesielt etter krigen har gried å kjempe seg til viktige reformer og forbedringer i utdanning/skolevesen, helse- og sosialvesen og tildels også i boligsektoren - i hverfall utenfor de større byene. En kan i hvert fall stille spørsmålet om arbeiderklassa i Norge bare har sine lenker å miste og en verden å vinne?

For å oppsummere med en påstand: Så lenge kapitalismen er så stabil som i Norge idag, så lenge vi har et såkalt velferdsamfunn, vil den revolusjonære bevegelsen og den sosialistiske ideen stå forholdsvis svakt. Det objektive grunnlaget for revolusjon er mindre i Norge idag enn det var i 20-åra. I tillegg har utviklinga i Øst-Europa, Sovjet og Vietnam/Kampuchea diskreditert sosialismen i arbeiderklassa. I tillegg kommer det faktum at m-l bevegelsen har arbeidet altfor lite konkret med å påvise og kritisere den norske kapitalismens elendighet og rolle, både i Norge og i verdenssamfunnet.

Utgangspunktet når vi bygger sosialisme i

Norge vil derfor ikke være det norske velferds-samfunnet av 1980. Det vil etter all sannsynlighet ikke være et Norge hvor - som noen hevder de materielle behova er tilfredsstilt, og kravet om demokrati er det eneste som får folk til å kreve en omveltning, en revolusjon.

Vil utviklinga i Norge føre til en slik krise?

P. Lund, aktiv i sosialismedebatten i KK, hevder følgende: "Motsigelsene og krisa i den norske kapitalistiske økonomien, er ikke djupe og skarpe nok, utbyttinga og undertrykkinga av arbeiderklassen ennå ikke hard nok, arbeidsløsheten ennå ikke stor nok til at flertallet av den norske arbeiderklassen er villig til å slåss for et radikalt politisk alternativ. Ikke ennå. Men dette er bare et tidsspørsmål."

Han hevder videre: "For det er jo innlysende for alle at den relativt store velstands-utviklinga vi har hatt i Norge etter krigen har stansa opp, seinest på midten av 70-tallet. Den norske økonomien er inne i en omfattende og styrt omstrukturingsprosess, som åpenbart vil fortsette og som nødvendigvis vil føre til en stadig svekkelse av levestandarden for største delen av det norske folket".

"Hvordan kommer den norske kapitalismen til å se ut den dagen den norske arbeiderklassen reiser seg til revolusjon? Arbeidsløsheten kommer til å være det mangedobbelte av idag. Det vil eksistere sosiale problemer i en grad vi ikke kan tenke oss. Levealderen kommer til å ha gått ned som et resultat av nedbygginga av helsevesenet. Kampen om arbeidsplassene vil presse lønna ned. Norsk næringsliv kommer til å være enda mer ensidig utvikla med oljeutvinning og oljeteknologi som hovedstolpe. Tendensten til å legge ned dyrka jord vil fortsette, avhengigheten av verdensmarkedet vil øke."

Er dette påstander, profetier eller vitenskaplighet? Jeg veit ikke.

Sjøl ser jeg fire momenter som kan skape store kriser i et land som Norge og ellers i den

vestlige verden. For det første den økonomiske og politiske frigjøringskampen til landa i den tredje verden. Jeg mener at Grønt Gras i en viss forstand har rett, nemlig at den forholdsvis stabile økonomien og høye levestandarden i vest, forutsetter bl.a. disse landas mulighet til å drive imperialistisk utplyndring av landa i tredje verden. Momenter som taler mot denne utplyndringa er er både kampen for en ny økonomisk verdenordning og politiske frigjøringskamper, f.eks. Iran.

Det andre momentet er faren for verdenskrig. Det tredje er den nye industrielle revolusjonen. Rune Slagstad hevder at bare i Vest-Tyskland vil den voldsomme omlegginga til data rasere 4 millioner arbeidsplasser.

Det fjerde momentet er at kapitalismen beveger seg på en temmelig tynn og stram line, at de rett og slett ikke har kontroll over den teknologien de bruker. Dette kom ganske klart fram under havariet til Alexander Kielland, li-kevel var denne ulykken liten i forhold til f.eks. hvis et atomkraftverk går i lufta i Vest-Tyskland eller Sverige. Kapitalismens høye spill med mennesker og natur som innsats - kan skape ei djup politisk tillitskrise.

Om ei slik krise skal føre til oppslutning om sosialisme eller bevegelser av typen Dam-man og venstre, kommer mye an på oss sjøl.

ER NKS REVOLUSJONÆRT?

Eg meiner det er eit hovudproblem i forbundets arbeid at vi har for dårleg grep om marxismen. Vi seler vi er revolusjonære og bygger på marxismen-leninismen-Mao Zedongs tenkning. Det er ytterst få i NKS som stiller seg ope avvisande til vårt ideologiske grunnlag.

Men det er praksis som er det avgjerande kriteriet på å slå fast om NKS er revolusjonært eller ikkje; også Bresjnev og M.G. Knutsen kallar seg leninistar.

Eg meiner NKS idag er ein revolusjonær organisasjon, men det er samstundes ein del saker som peiker i motsatt retning og som - dersom dei ikkje blir korrigert - heilt sikkert vil føre til at NKS skifter farge. På den andre sida: dersom vi arbeider systematisk for å skjønna feila våre og korrigerer dei, er eg sikker på at NKS vil vinne rask framgang.

SPØRSMÅL VI MÅ STILLE OSS.

NKS er ein revolusjonær organisasjon. Vi kjempar for å vinne studentane for sosialisme og kommunisme. På bakgrunn av dette er det nødvendig at vi utgangspunktet stiller oss spørsmål som: Er forbundets planar og arbeid innretta på å gjere studentane til revolusjonære? Er vi sjøl ideologisk og politisk rusta til å overbevise folk om kommunismens nødvendighet? Arbeider vi målbevisst for å bekjempe borgarskapets og revisjonistane sin ideologi? Utnyttar vi arbeidet med studentanes daglege interesser til å knytte folk nærmare til oss? Har vi tillit i student-miljøet som kommunistar eller berre som interesse-kampaktivistar og fest-arrangørar? Mange andre spørsmål kan stillast.

Vi må vere forsiktige med å stille idealistiske krav til oss sjøl. Vi er ein liten og uskoleert organisasjon. Men retninga på desse

spørsmåla er grunnleggande: er vi på rett kurs eller er vi det ikkje? Eg skal vere konkret.

EKSEMPEL: SOSIALISMEDEBATTEN

Eg har diskutert sosialisme med ganske mange dei siste månadane. Eg har blitt overbevist om at marxismen treng ei rehabilitering. F.eks. har kameratar i NKS vore medlem i mange år utan å diskutere sosialismen, og når eg spurte ein av desse så meinte han at sosialismen måtte vere omtrent som ein Edens hage (utan slangen og gud). Andre har forveksla sosialisme med borgarleg demokrati og parlamentarisme. Andre igjen kallar seg leninistar, men argumenterar offensivt mot Lenins viktigaste teoretiske bidrag: partiteorien og demokratisk sentralisme.

Det må sjølsagt vere tillatt å argumentere mot Lenin og Marx - også i NKS. Marxismen er ingen religion, men ein vitskap som heile tida må utviklast.

Men problemet er ikkje dette. Problemet er at mange NKS-arar slett ikkje har studert hverken Marx eller Lenin. Utan å vite det gjentar dei Kautskys argument mot Lenin i sosialismedebatten i 1918. Utan å vite det argumenterar dei mot Marx med samme argument som dei utopiske sosialistane. Det er ikkje plass her til å gå inn på desse spørsmåla. Eg skal nøye meg med eit døme: Ein kamerat eg diskuterte med meinte at under sosialismen måtte "flertalet" bestemme. Han var mot "partidiktatur" og for "folkemakt". Dette er klassiske argument mot marxismens teori om sosialismen. Alle dei sosialistiske klassikarane har tatt opp desse spørsmåla. Lenin har retta fleire av sine viktigaste verk mot slike idear. Boka om "renegaten Kautsky" er i sin

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKP's partistiftelse (www.akp.no) 2010

denne typen. Det er lov å argumentere mot Lenin og Marx, men eg meiner det er ytterst viktig at vi studerer f.eks. Lenin om sosialisme og sosialistisk demokrati. Ellers blir det heller ikkje mulig å kunne utvikle og anvende Lenins teoriar skikkeleg. I og med at dette ikkje vert gjort i NKS idag, er vi dårleg rusta til å kunne skilje mellom marxismen og borgarskapets ideologi.

EKSEMPEL: DEN IDEOLOGISKE OG TEORETISKE KAMPEN PÅ DEI HØGARE LÆRESTADANE

Påstand: Den kommunistiske rørsle hadde i byrjinga av 70-åra ideologisk hegemoni på dei høgare lærestadane. Idag har vi mista dette definitivt.

På denne tida var vi i stand til å bestemme premissane for debattane i ^{stat}støttesamfunna, på allmøter, det faglege miljøet, osv. Dei andre gruppene, særleg SV, måtte heile tida forsvare seg mot oss. Dei var på defensiven.

Det er fleire årsaker til at vi mista vår posisjon på dette området. Stikkord: feilaktig syn på dei intellektuelle, venstre-feila i oppgjøret med høgravviket, proletariseringsskampanja, sekterisme i forhold til borgarlege grupperingar. Og det har vore objektive endringar i studentmassene. Kva som er viktigast skal eg ikkje ta stilling til her. Partiberetninga seier ein del viktig om desse sakene.

Det eg meiner er særleg viktig i denne samanhengen, er kva som var grunnane til at vi var i stand til å vinne ein dominerande posisjon i den ideologiske debatten på dei høgare lærestadane. Eg trur den viktigaste grunnen var at vi evna å propagandere og agitere for marxismen. Trass i overslag: vi var fir-kanta og demagogiske, mangla taktikk og var umodne, så evna vi å komme på offensiven fordi vi kunne gje folk skikkelege svar på kvifor det var imperialismen som utbytta u-landa kvifor det blei opprør i Frankrike i -68, kvifor USA dreiv krig i Vietnam. Vi var kunns-

kapsrike på mange viktige område, og vi evna å vise at marxismen kunne forklare og gje svar på dei spørsmåla folk lurte på. Vi vann fram fordi vi var vitskaplege og grundige i vår agitasjon mot Vietnamkrigen og EEC. Vi visste meir enn borgarskapets ideologar.

Eg meiner det er særleg viktig å vere klar over dette, fordi eg er sikker på at for å kunne vinne fram blandt studentane, er vi nøydde til å overbevise dei. Studentane er interessert i teori, dei er lett bevegelige og mulig å påverke. Framfor alt er dei interessert i folk som kan gje overbevisande svar på det dei lurar på.

Oppgåva vi står overfor no er f.eks. : påvise idealismen i dammanismen, vise at Dammans idear om at hovedmotselinga i verda går nord/sør er grunnleggande falsk og uvitskapleg. Her gir marxismen grundige og overbevisande svar.

- bruke marxismen til å avvise idear om det "defensive Sovjet". Sjøl kontrast-folka har begynt å skjønne dette no. Studentane er på gli - dette må vi utnytte.
- bruke marxismen til å vise den strategiske betydninga av den iranske revolusjonen. Kvifor den er progressiv, ikkje minst fordi den rettar seg objektivt mot imperialismen.
- bruke marxismen til å vise at den afghanske motstanden er nødvendig og rettferdig, sjøl om den kan bety slør-tvang for kvinner og muhammedanisme som statsreligion.
- Bruke marxismen til å vise at Slagstads "sosialisme på norsk" er ei blanding av Bukinin, Damman, Kautsky. Påvise at "venstre-SV" med Ebbing i spissen ikkje gjev noko som helst tilfredstillande svar til til Slagstad i og med at desse samstundes vil avvise leninismen. Kvifor ikkje sette igang og skrive innlegg til student-avisene om desse sakene, kameratar?

Og så må vi byrja å bruke marxismen i faga våre. Dette kan vi gjere mykje med utan at vi alle er så grundig skolerte. F.eks. /safunnsfaga: eit visst grunnleggande grep om marx-

ismens teori om staten vil vere eit svært nyttig instrument til å påvise skoddehelmen i mykje av pensummet innfor desse faga. Kva med å byrja med ein gong?

Dette var nokre sentrale felt som eg kjem på i farta. Det finns andre som kan nemnast. Her trengs konkrete analyser og taktiske vurderingar. Men det viktigaste er at vi kjem igang med arbeidet. Det er langt fram, men - som Lenin seier - marxismen er allmechtig fordi den er sann.

- i all hast - Per Johansen

NOK EN OPPFORDRING...

Vi har allerede i dette nummeret oppfordra medlemmene til å skrive innlegg til 4. mai. Men erfaringer viser at det ikke kan sies ofte nok.

Sjøl om sosialisme-diskusjonen pågår eksternt - i Klassekampen, Materialisten, Røde Fane - tror vi det er behov for å ta opp spørsmål om sosialismen og kommunismen også internt i NKS. Bl. a. reiser det siste innlegget (P. Johansen) spørsmål om det politiske og teoretiske grunnlaget til NKS, om vi arbeider som en kommunistisk organisasjon. Vi vet at det f.eks. er uenighet i forbundet om prioriteringa mellom den politiske og teoretiske kampen og dagskampen. P.J. mener at vi legger for liten vekt på de første (uten at vi tillegger ham meninger om ^{vi} nedtone dagskampen). Diskusjonen om sosialisme og viktige spørsmål i marxismen bør ha en sentral plass i den interne diskusjonen, og den bør finne veien til 4. mai...

Vi må også bruke intern-bladet til å utvikle politikk på andre viktige felt, særlig interessekamp-arbeidet som er hovedoppgava vår. Svært mange NKSere jobber allerede på dette feltet, og det har blitt reist spørsmålstegn ved om vi har for mange verv, om det å ha mange verv er fell prioritering av arbeidet. I den forbindelse vil vi etterlyse et innlegg fra Trondheim om "perspektivløse tillitsverv" og et fra Oslo om betalte tillitsverv. Begge innlegga skulle vært oss i hende i god tid før dette nummeret gikk i trykken. En spesiell oppfordring til Trondheim og Oslo om å sette seg ved skrivebordet!

Fristen for å sende innlegg til neste nummer er 13. september (da må vi ha innlegget)

Redaksjonen

